

Edmund Mitrus, Andrzej Hunicz, Mariusz Matyaszewski, Łukasz Rejniewicz

Białka, gm. Krasnystaw, woj.
chełmskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 16, 23-24

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BIAŁCZ STARY, gm. Śmigiel
woj. leszczyńskie
Stanowisko 4

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii
Wielkopolski w Poznaniu
Pracownia Archeologii
Pradziejowej

Badania prowadzili prof. dr Tadeusz
Wiślański i mgr Lech Czerniak.
Finansował IHKM PAN i WKZ Leszno.
Czwarty sezon badań. Osady młod-
szych kultur wstęgowych i kultury
pucharów lejkowatych.

Celem badań było dokładniejsze rozpoznanie zabudo-
wy centralnej części stanowiska. Już w sezonie zeszłorocz-
nym zarysowały się ślady chaty słupowej. W br. przystąpiono
do całkowitego odsłonięcia tej budowli. Miała ona trapezo-
waty rzut poziomy osią dłuższą skierowany NWN-SEE. Jedna ze
ścian szczytowych uległa zniszczeniu, tak że długość budowli
można tylko w przybliżeniu ocenić na 12 m, szerokość 5,5 m
i 2,5 m. Kształt przyziemia budowli przemawia za przynależ-
nością do fazy I-II młodszych kultur wstęgowych. Stratygra-
fia wskazuje, że budowla była starsza od III fazy rozwojo-
wej tych kultur. Nie można jednak wykluczyć całkowicie jej
związku z kulturą pucharów lejkowatych.

W odległości ok. 230 m na północny zachód od wy-
kopu głównego w założonym w roku ubiegłym sondażu zarysował
się duży obiekt młodszych kultur wstęgowych ok. 14,0 m długi
i 5,0-8,0 szeroki. Po zdjęciu jednolitej warstwy górnej
okazało się, że jest to skupisko kilkunastu wzajemnie się
przecinających glinianek i jam przydomowych o średnicy
1,0-3,0 m głębokich ok. 1,0-2,0 m. Tworzyły one unikatowy
w skali środkowoeuropejskiej kompleks relacji stratygra-
ficznych pozwalający stwierdzić, że glinę w tym miejscu
eksploatowano przynajmniej w 4 etapach mieszczących się w
ramach chronologicznych II a - III fazy rozwojowej młod-
szych kultur wstęgowych.

Badania będą kontynuowane.

BIAŁKA, gm. Krasnystaw
woj. chełmskie
Stanowisko 1

patrz
epoka brązu

BIAŁKA, gm. Krasnystaw
woj. chełmskie
Stanowisko 3

PP Pracownia Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Lublinie

Badania prowadził zespół w składzie:
mgr Edmund Mitrus /autor sprawozda-

nia/, mgr Andrzej Hunicz, mgr Mariusz Matyaszewski i Łukasz Rejniewicz. Finansował WKZ w Chełmie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe kultury ceramiki sznurowej.

Stanowisko leży 1,5 km na południe od drogi Krasnystaw - Białka, na kulminacji najwyższego wzniesienia w lesie Namule, w obrębie działki leśnej nr 253. Składa się ono z siedmiu kurhanów usytuowanych na linii E-W. Kurhany mają od 0,7 do 1,1 m wysokości i oraz od 6,3 do 11,5 m średnicy. Do badań wykopaliskowych wytypowano centralnie położony kurhan nr 5 oraz sąsiadujący z nim od zachodu kurhan nr 6.

Niewielkich rozmiarów /0,7 wysokości i 6,5 średnicy/ kurhan nr 5 przebadano całkowicie. Nasyp kurhanu wykonany został z lessu. W południowej części kurhanu 0,1-0,25 m poniżej powierzchni nasypu wystąpiło niewielkie skupienie węgla. W trakcie eksploracji wydobyto kilkanaście fragmentów ceramiki.

W kurhanie nr 6, o wysokości 1,1 m i średnicy 11,5 m eksplorowano ćwiartkę południowo-zachodnią. Również w tym wypadku nasyp wykonany został z lessu. Na głębokości 1,2 m /mierząc od płaszcza kurhanu w jego najwyższym - centralnym punkcie/ zaobserwowano wyraźny zarys jamy grobowej. Obiekt o zarysie zbliżonym do prostokąta i wymiarach 2,5 x 1,5 m zorientowany był na linii E-W. Dno jamy znajdowało się na głębokości 1,9 m. W północno-zachodniej części komory grobowej na głębokości 1,2-1,3 m odkryto espół zabytków składający się z toporka kódkowatego, amfory oraz pucharka. Nie zaobserwowano natomiast w jamie jakiegokolwiek śladu pochówku.

BRZEŚĆ KUJAWSKI
woj. włocławskie
Stanowisko 4

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadzili: dr Ryszard Grygiel i dr Peter Bogucki /Harvard University, Cambridge, USA/, przy udziale studentów z Polski, RFN i USA. Finansowali: WKZ we Włocławku, Urząd Miasta i Gminy w Brześciu Kujawskim oraz MAiE w Łodzi. Kontynuacja badań z lat 1934-1939, 1952, 1976-1981. Stanowisko wielokulturowe i wielookresowe od późnego paleolitu po średniowiecze.

Kontynuowano badania w północnej części stanowiska, wokół odkrytej w roku 1981 chaty trapezowatej nr 56. Problematyka grupy brzesko-kujawskiej kultury lendzielskiej zdecydowanie dominowała na badanym wycinku stanowiska. Ogółem w sezonie przebadano obszar 575 m².